

Kérem, hogy T. Alkotmánybíróság állapítsa meg a 2017. évi CXVIII. törvény - Bnp.tv.- 22/A.§. (1) bekezdés alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasznak az alább felsorolt követelményeknek kell megfelelni:

- a.) Alkotmánybíróság hatásköre: 2011. évi CLI.tv. 27.§., melynek (1) bek. szerint „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”
Az indítványozói jogosultságát megalapozza, hogy a támadott határozat alapjául szolgáló nemperes eljárásban kérelmező volt. Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti az ügyben született másodfokú döntés, mellyel Indítványozó alaptörvényben biztosított jogát az Alaptörvénybe ütközően korlátozta.
- b.) *Az eljárás megindításának indoka:*
A másodfokú bíróság nem rendelte el a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtását, ezzel megakadályozta az indítványozót a gyermekével való zavartalan kapcsolattartásban, mellyel kapcsolattartáshoz való jogát korlátozta.
- c.) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntés: Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 51.Pkf.634.962/2021/5. számú másodfokú végzése
- d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit a panasz 2.a.) pontja tartalmazza.
- e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel a panasz 2.b.) pontja részletezi.
- f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a törvényszéki végzés alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt a panasz 2.oldal első bekezdése tartalmazza.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

- a) *A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:*

Indítványozó a gyermekétől - [REDACTED] született: [REDACTED], an: [REDACTED] - különélő szülő, akinek kapcsolattartási jogát a Budai Központi Kerületi Bíróság 1.P.XI.30.598/2018/67. számú ítéletében szabályozta, melyet a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 50.Pf.637.289/2019/6. számon helyben hagyott, így indítványozó

kapcsolattartásra jogosult, míg az anya - [REDACTED] a gyermek kapcsolattartás átadására kötelezett személy.

Az anya a gyermek megszületése óta nem adja át indítványozónak a kapcsolattartásokra a gyermek személyes okmányait - személyi igazolványát, lakcímkártyáját, tb kártyáját, útlevelét - indítványozó folyamatos kérése ellenére. Ellenkérelmében arra hivatkozott azért tagadja meg az okmányok átadását, mert fél, hogy az apa külföldre vinné magával a kislányt és tőle véglegesen elszakítaná.

A tárgyi ügyben indítványozó a 2020. december 24 - december 25-ig terjedő kapcsolattartás idején kívánt a gyermekével elutazni, az anya ekkor sem adta át részére a gyermek személyes okmányait, így az útlevelét sem. Ezért indítványozó kérelemmel élt a Budai Központi Kerületi Bíróságon 15.Pk.40.023/2021. szám alatt annak érdekében, hogy a bíróság nemperes eljárásban - kapcsolattartás végrehajtása - kötelezze az anyát arra, hogy a kapcsolattartásra vonatkozó jogerős ítélet szerinti időpontban és módon tegyen eleget annak és adja át a kapcsolattartásokra a gyermek személyi okmányait, melynek megtagadásával az anya a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza és megghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást.

A Budai Központi Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság 15.Pk.40.023/2021/11. számú végzésével indítványozó kérelmének helyt adott megállapította, hogy a 2015.09.29. napján született [REDACTED] kettős utónevű gyermek vonatkozásában az anya a 2020.12.24 - 2021.12.25 közötti időszakos kapcsolattartásra vonatkozó szabályokat megszegte. Felhívta az anyát, hogy a végzés kézhezvételét követően esedékes folyamatos és időszakos kapcsolattartásnak a Budai Központi Kerületi Bíróság 1.P.XI.30.598/2018/67. és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 50.Pf.637.289/2019/6. számú ítéletében meghatározott módon tegyen eleget.

Az elsőfokú bíróság végzését a Bpnt. 7/A. alcímében írt szabályokra, az 1.§.(1) bekezdésre, 22/A.§.(1) és (2) bekezdésére, 22/B.§.(4) bekezdésére, 22/C.§.(2) bekezdésére, a Ptk. 4:173.§-ra, 4:178.§.(1) bekezdésére, 4:180.§.(1) bekezdésére és a 4:185.§-ra alapította. Kimondta, hogy az általános bírói gyakorlat szerint a gyermek átadásának módja körében a bíróság külön nem rendelkezik a kiskorú személyazonosságát közhitelesen tanúsító okiratoknak a kapcsolatot tartó szülő részére történő átadásáról és annak visszaadásáról, mert az a Ptk. 4:178.§.(1) bekezdésben foglalt zavartalan kapcsolattartásnak értelemszerűen feltétele.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 51.Pkf.634.962/2021/5. számú másodfokú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és indítványozó kérelmét elutasított és kérelmezőt marasztalta mindkét eljárás illetékének és eljárási költségének megfizetésére. A másodfokú bíróság a megváltoztató döntését arra alapította, hogy bár elismerte, hogy az anyának jogszabályi kötelezettsége a kapcsolattartások kezdetén a kapcsolattartásra jogosult szülőnek átadni a gyermek személyes okmányait, de álláspontja szerint ez a kötelezettség az adott ügyben jogszabályokból és nem a végrehajtandó határozatból fakadó kötelezettsége az anyának, miután a végrehajtandó határozat ilyen rendelkezést nem tartalmaz.

Hivatkozott arra is, hogy ezzel az anya nem korlátozta a kapcsolattartást és nem volt megállapítható a kapcsolattartás zavartalanságának sérelme sem, ezért nem értett

egyét az elsőfokú bíróság álláspontjával, hogy az okmányok átadásának hiánya a kapcsolattartás zavartalanságának értelemszerű feltétele lenne.

Hivatkozott a másodfokú bíróság arra is, hogy a Bpnt. 22/A.§.(1) bek. alapján csak a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegése esetén van helye a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak végrehajtásának elrendelésére, jogszabályon alapuló kötelezettségszegés esetén nem kérhető végrehajtás.

Kifejtette azt is, ha a fenti jogszabályon alapuló kötelezettség alapján elrendelné a végrehajtást, úgy az a kapcsolattartásra vonatkozó határozat módosítását jelentené. Álláspontja szerint a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránt indított eljárásban a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak nem módosíthatók akkor sem, ha egyébként a gondozó szülőt az ítéletben nem szabályozott kérdésekben törvényi kötelezettség terhelné.

Elismerte, hogy az okmányok átadása vonatkozásában nem egységes a bírói gyakorlat, van olyan álláspont, mely szerint nem kell a kapcsolattartást szabályozó határozatnak külön rendelkezni az okmányok átadására, de van olyan gyakorlat is, ami az Ő álláspontjukat támasztja alá, mely szerint kapcsolattartást szabályzó döntésnek tartalmazni kell a gyermek okmányai átadására való kötelezést.

Hivatkozott arra is, hogy konkrét és bizonyított programnak kell elmaradnia ahhoz, hogy a kapcsolattartás zavartalanságának sérelme megállapítható legyen.

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés: A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 51.Pkf.634.962/2021/5. számú végzése.

Az ügyben eljáró valamennyi bíróság megnevezése és a bírói döntések száma:

- Budai Központi Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság 15.Pk.40.023/2021/11. számú végzése.
- A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 51.Pkf.634.962/2021/5. számú végzése.

b.) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Kérelmező számára nincs biztosítva további jogorvoslati lehetőség. Bár a felülvizsgálati kérelem nem rendes jogorvoslat, de a bírósági nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. tv. (Pnp.) 2.§. g.) pontja szerint a Pnp.-ben szabályozott nemperes eljárások – köztük a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárás – tekintetében **a felülvizsgálat lehetőségét kizárja.** (Ezt mondta ki a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.083/2021/2. számú végzésében indítványozó ugyanilyen tényállásra vonatkozó másik kapcsolattartás végrehajtása iránti nemperes eljárásban ugyancsak a Fővárosi Törvényszék 51.Pkf. tanácsa által hozott végzése kapcsán, melyet indítványozó mellékelten csatol.)

A rendes jogorvoslat pedig az anya fellebbezése folytán a másodfokú eljárással kimerítésre került.

Indítványozó kijelenti, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt nincs és nem kezdeményezett perújítást sem.

c.) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés kézbesítése időpontjának és módjának pontos megjelölése: Indítványozó az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Fővárosi Törvényszék másodfokú végzését - 51.Pkf.634.962/2021/5. - 2022.01.21. napján vette át jogi képviselőjének az elsőfokú bíróság által elektronikus úton történő kézbesítése alapján.

Indítványozó nyilatkozik arról, hogy a fentiek alapján az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d.) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó kérelmező volt az alkotmányjogi panaszban támadott bírósági nemperes eljárásban, akinek jogát az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés sérti.

e.) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az alkotmányjogi panasz felvet bírói döntést érdemben befolyásolt alaptörvényellenességet, mert a másodfokú bíróság a gyermek alapjogait - gondoskodáshoz való alapjogát Alaptörvény XVI. cikk - figyelmen kívül hagyta, mellyel az állam által felruházott jogát - **tevéleges védelmi kötelezettség** [Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés] - súlyosan megsértette és veszélyeztette a gyermek gondoskodáshoz való jogát.

Az alkotmányjogi panasz felvet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést (Abtv.29.§.), mert a támadott bírósági döntés alapjog gyakorlását érinti, ugyanis a 3312/2017. (XI. 30.) AB határozat rögzítette, hogy „az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése a gyermek és szülő kapcsolattartáshoz való jogát kívánja biztosítani” (Indokolás [40]). A gyermek személyes okmányai átadására történő kötelezés mellőzése a kapcsolattartás korlátozásának minősül, amely érdemi alkotmányossági vizsgálatot igényel, annak elvi tartalma tartóssága miatt hatással lehet további kapcsolattartási alkalmakra is. Különös tekintettel arra, hogy a gyerek születése óta a mai napig nem adja át az anya a gyermek okmányait indítványozónak és emiatt voltak és vannak is még folyamatban ilyen nemperes eljárások.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az alkotmányjogi panasszal támadott másodfokú végzés sérti az alaptörvény I. cikkében foglaltakat, mely szerint:

I. cikk

(1) **AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.**

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) **Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.**

Sérti az alaptörvény VI. cikkében foglaltakat, mely szerint:

VI. cikk

(1) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.**

Sérti a XVI. cikkben foglaltakat, mely szerint

XVI. cikk

(3) **A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.**

Sérti a XXVIII. cikkben foglaltakat

XXVIII. cikk

(1) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**

(7) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.**

Sérti a XX. cikkben foglaltakat

XX. cikk

(1) **Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.**

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A 2017. évi CXVIII. törvény - Bnp.tv.- érintett rendelkezése:

„22/B. § (4) A kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésének minősül, ha a kapcsolattartásra

jogosult vagy kötelezett neki felróható okból

a) határidőben nem tesz eleget kapcsolattartási kötelezettségének,

- b) a határozatban megállapított határidő alatt nem pótolja az elmaradt kapcsolattartást,
- c) a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza vagy
- d) egyéb módon megghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást.”

Az alaptörvény I. cikk kimondja, hogy 1.) „AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.”

Indítványozónak alapvető joga a kapcsolattartáshoz való jog. Az államnak a bíróságok útján biztosítani kell a zavartalan kapcsolattartást.

3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Az anya kötelezettségét törvény állapítja meg a Ptk. 4:178. § (1) bekezdése, melynek alapján a gondozó szülő kötelessége, hogy a gyermeket a kapcsolattartásra felkészítve adja át a kapcsolattartó szülő részére. E kötelezettség magában foglalja, hogy a gyermek személyazonosításra alkalmas fényképes okmányait, valamint lakcímkártyáját és egészségügyi ellátásra való jogosultság igazolására szolgáló TAJ-kártyáját, útlevelét eredeti példányban a kapcsolattartás kezdő időpontjában a különélő szülő részére átadja, majd azokat a kapcsolattartás záró időpontjában a kapcsolattartásra jogosult szülőtől átvegye.

Indítványozó kapcsolattartáshoz való jogát kellő indok nélkül akadályozni, korlátozni és a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartását megghiúsítani nem lehet csak alapjogának sérelmével. A Fővárosi Törvényszék alkotmányjogi panasszal támadott másodfokú határozata indítványozó ezen alapjogát sértette.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése fogalmazza meg a kapcsolattartás tiszteletben tartását. Az Alkotmánybíróság 3312/2017. (XI. 30.) AB határozata (Indokolás [40]) ennek tágabb értelmet adott, amikor kiterjesztette annak védelmi körét a gyermek és a szülő közötti kapcsolattartásra is és ezzel az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése a gyermek és szülő kapcsolattartáshoz való jogát kívánja biztosítani, amit a másodfokú bíróság a támadott végzésével figyelmen kívül hagyott.

Az Alaptörvény XVI. cikk (3) bekezdése a gyermek gondoskodáshoz való jogát deklarálja. Az eljáró Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság nem ismerte fel, hogy döntésével a gyermek ezen jogát veszélyezteti, **nem hagyhatja figyelmen kívül ezt a gyermeki alapjogot, mert ezzel maga is akadályozza a gyermek védelemhez és gondoskodáshoz való jogát.**

A Fővárosi Törvényszék nem adhat felmentést egy ilyen gyermekét veszélyeztető anyának, mert a gyermek személyes okmányai biztosítják azt, hogy kellő orvosi ellátásban részesülhessen a gyermek, külföldre utazhasson indítványozóval, vele élményeket szerezzen és külföldön is biztosítva legyenek az esetlegesen szükséges

egészségügyi ellátásához az okmányai. Nem kell indítványozónak igazolnia, hogy valamely program az okiratok hiányában maradt el a kapcsolattartás akadályoztatásának megállapításához, mert már az okiratok hiánya a gyermek veszélyeztetését megvalósítja, nem kell az esetleges tragédiát megvárni, azt meg kell előzni, emiatt a másodfokú bíróság végzése a gyermek védelemhez való jogát negligálja.

A különélő szülő és a gyermek kapcsolattartáshoz való joga az Alaptörvényben a magánszféra- védelem [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés], valamint a gyermeknek a gondoskodáshoz [Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés] és a szülőnek a neveléshez való joga [Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdés] részeként **alapjogi rangra emelt jogosultság.**

A kapcsolattartás jogának tartalmát a Ptk. 4:180. § (1) bekezdése határozza meg.

A kapcsolattartás joga magában foglalja a gyermekkel való személyes találkozást, a gyermeknek a lakóhelyéről vagy a tartózkodási helyéről rendszeresen meghatározott időtartamra történő elvitelét, a gyermekkel időszakonként, elsősorban az oktatási szünetek és a több napos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet, és kiterjed a kapcsolat személyes találkozás nélküli fenntartására is. A (2) bekezdés szerint a kapcsolattartás joga - ha a bíróság vagy a gyámhatóság a gyermek érdekében eltérően nem rendelkezik - kiterjed a gyermek meghatározott időtartamú külföldre vitelére is.

Ezzel összhangban a Gyermekjogi Egyezmény 9. cikk 3. pontja, az Alapjogi Charta 24. cikk (3) bekezdése és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:178. §. (1) bekezdése is a különélő szülővel való személyes és közvetlen kapcsolat fenntartásának a jogát garantálja.

A Fővárosi Törvényszék - a Bnp. tv. 22/B. § (4) bekezdésének c.) és d.) pontja alapján - nem rendelte el a végrehajtást, ezért megállapítható, hogy döntésével az **indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése - és a nevelési jogot garantáló XVI. cikk (3) bekezdése - által biztosított kapcsolattartási jogát korlátozta.**

Az Alkotmánybíróság a 3145/2018. (V. 7.) AB határozatában megállapította, hogy: „**az Államnak az alapvető jogok védelmére vonatkozóan tevőleges védelmi kötelezettsége áll fenn** [Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés]”. Az Alaptörvény 28. cikkének első mondata szerint a bíróságok - mint az igazságszolgáltatási funkció ellátásán keresztül állami hatalmat gyakorló közhatalmi szervek - kötelezettségévé tette, hogy az alapjogokat a magánjog alanyai közötti viszonyokban is érvényre juttassák. **Ezzel azt a kötelezettséget róják a bíróságokra, hogy az elbírálandó ügyek alkotmányjogi aspektusát, alapjogi relevanciáját felismerjék, az érintett alapvető jogok tartalmát feltárják, és erre tekintettel értelmezzék és alkalmazzák konkrét jogvitákban a jogszabályokat.**

A Fővárosi Törvényszék másodfokú eljárásában nem ismerte fel az ügy alapjogi relevanciáját, nem tárta fel a hivatkozott alapvető jogok tartalmát, így bár felismerte az anya jogszabályszegését, de annak következményét nem vonta le, tévesen értelmezte a kapcsolattartás végrehajtásának elrendelésére vonatkozó jogszabályt és

Alaptörvényben ütközően zárta ki a jogszabályban - Ptk-ban - foglalt jogszabály megszegése miatti kapcsolattartás végrehajtásának elrendelését.

Figyelemmel arra, hogy még a Fővárosi Törvényszék másodfokú tanácsai között sincs egységes joggyakorlat e körben, így szükségessé válik a **2017. évi CXVIII. törvény - Bnp.tv.- 22/A.§. (1) bekezdés alaptörvény-ellenességének megállapítása**, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján történő **megsemmisítse**, hogy a jövőben ne merüljön fel a jogalkalmazókban kétely, hogy a Ptk. kógens szabályainak megsértése esetén is helye van a kapcsolattartás végrehajtásának elrendelésére.

Az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések értelmezése és a konkrét tényállásra való alkalmazása során a Fővárosi Törvényszék figyelmen kívül hagyta a releváns alkotmányossági szempontokat, melyek már a 7/2013. (III . 7.) AB határozatban, Indokolás [33]; és a 3/2015. (II . 2.) AB határozatban , Indokolás [20] is megjelentek, amely ugyancsak igazolja a fenti jogszabályi rendelkezés alaptörvény ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

Az Alaptörvény **XXVIII. cikke** biztosítja a tisztességes eljárás követelményét.

Nem minősíthető tisztességes eljárásnak, ha alapvető jogokat sért és azt rendszeresen, visszatérően megteszi a bíróság. Kérelmező több kapcsolattartás végrehajtásának elrendelésére indított nemperes eljárást a gyermek okiratainak átadására. Minden ügye másodfokon a Fővárosi Törvényszék 51.Pkf tanácsához került, amely minden kérelmét elutasította, holott a Fővárosi Törvényszék más tanácsa osztotta azon indítványozói álláspontot, hogy a kapcsolattartás végrehajtása iránti nemperes eljárásban kötelezhető a kapcsolattartásra kötelezett fél a gyermek okmányainak átadására konkrét ítéleti rendelkezés hiányában a Ptk idézett jogszabályi kötelezése szerint. Sajnos ilyen tanácshoz indítványozó egyetlen ügye sem került. Indítványozó hiába kérte a Fővárosi Törvényszék Elnökét az 51.Pkf tanács kizárására, hogy ügyében olyan tanács is ítélkezzen, amely alaptörvényt nem sért és hiába kérte a Fővárosi Törvényszék Elnökét, hogy a Fővárosi Törvényszék joggyakorlatát egységesítse, továbbra is az 51. Pkf tanács jár el kizárólag indítványozó ügyeiben és továbbra sem egységesítette és egységesíti gyakorlatát a Fővárosi Törvényszék másik tanácsával. Az ilyen eljárás nem tesz eleget a tisztességes eljárás követelményének.

Az Alaptörvény **XX. cikke** biztosítja, hogy „(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.”

A fent kifejtettek alapján az anya és a Fővárosi Törvényszék 51.Pkf. tanácsa a kérelmező lelki egészséghez való jogát veszélyezteti, amikor a gyermek okmányainak átadását negligálják és emiatt a kérelmezőt olyan lelki traumának teszik ki, mivel a gyermek biztonságát biztosítani nem tudja, mellyel a kérelmező lelki egészségét veszélyeztetik.

Az Alaptörvény és a vonatkozó nemzetközi egyezmények is a gyermekek mindenek felett álló érdekét helyezi előtérbe, amelyet mindenkinek tiszteletben kell tartani és biztosítani kell. A Fővárosi Törvényszék 51.Pkf. tanácsának még ez és a XVI. cikk (1)

bek-ben megfogalmazott szent és sérthetetlen gyermeki alapjog sem elég ahhoz, hogy a gyermeket a jog eszközével megvédje az önkényeskedő, gyermekét veszélyeztető anyától.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági végzés végrehajtásának felfüggesztését, mert a végzés nem tartalmazott végrehajtható döntést.

b) Mellékletek:

- Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya,
- első- és másodfokú végzések
- kapcsolattartást szabályozó jogerős ítéletek
- indítványozó más ügyben előterjesztett felülvizsgálati kérelmét elutasító Kúriai határozat,
- Fővárosi Törvényszék Elnökének írt kérelmei.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról: Indítványozó kéri, hogy nevét, személyes adatait T. Alkotmánybíróság ne tegye közzé,

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)
Indítványozó kapcsolattartás végrehajtásának elrendelésére irányuló kérelme alátámasztja, hogy mint gyermekétől külön élő apa jogerős bírósági döntés alapján kapcsolattartásra jogosult.

Míndezek alapján indítványozó kéri, hogy T. Alkotmánybíróság alkotmányjogi panaszának helyt adni szíveskedjen és a támadott Fővárosi Törvényszék másodfokú végzését semmisítse meg, valamint semmisítse meg a hivatkozott kapcsolattartásra vonatkozó jogszabályi rendelkezést.

Kelt: Budapesten, 2022.07.27 napján

Tisztelettel:

indítványozó

jogi képviselőjében:

Dr. Patakó
Dr. Schne
Márta
Györgyi

